

De energieprijzen zitten in de lift. Consumenten merken het aan de pomp terwijl bedrijven hun energiefactuur sterk zien toenemen. De prijs van een vat Brent Noordzeeolie rondde dit najaar voor het eerst sinds eind 2014 de kaap van 85 dollar. De Amerikaanse West Texas Intermediate (WTI)-variant is zo'n 10 dollar per vat goedkoper, maar was ook in bijna vier jaar niet meer zo duur. Hoe gaat het verder?



Overdreven optimisme
over energieprijzen is

MISPLAATST

Analisten durven het weer over 100 dollar per vat ruwe olie te hebben, dankzij de verwachte verkrapping van het aanbod. Vorige maand beslisten de OPEC-landen om op korte termijn hun output van ruwe olie niet te verhogen. Eerder had de Amerikaanse president Trump zijn ongenoegen geuit over de hogere prijs en er bij de OPEC op aangedrongen om meer olie op te pompen.

Ironisch genoeg zijn de Amerikanen met een herinvoering van de economische sancties tegen Iran zelf voor een groot deel verantwoordelijk voor de recente prijsstijging. De VS willen de Iraanse olie-export aan banden leggen. Iran is de derde grootste OPEC-producent. Het is momenteel nog onduidelijk wie de verloren productie zal compenseren. Binnen het OPEC-kartel beschikt alleen Saoedi-Arabië nog over voldoende reservecapaciteit.

Toch moet er niet te veel optimisme zijn over de olieprijs. De groei van het aanbod was in drie jaar

niet meer zo hoog doordat verschillende niet-OPEC landen als Rusland en de VS de productie wel flink opschroeven, net als Brazilië, Canada en Kazachstan. Hogere prijzen moedigen investeringen in exploratie en productie aan. Aan de vraagzijde hebben zowel het Internationaal Energie Agentschap als de Amerikaanse Energy Information Administration de consumptieprognoses voor dit en volgend jaar neerwaarts bijgesteld. Met name in de opkomende markten staat de vraag onder druk, omdat de daling van de lokale valuta tegenover de dollar de olie-invoer duurder maakt. Bovendien hebben heel wat landen de voorbije jaren hun brandstofsubsidies fors verminderd of zelfs afgeschaft. Daardoor is de impact van de hogere prijzen op de vraag nu groter. Dan is er nog China, waar de groei vertraagt. Ongeveer een derde van de groei van de vraag naar ruwe olie in de periode tussen 2016 en 2018 kwam op rekening van de Chinese Strategische Petroleum Reserve

(SPR). Deze SPR heeft nu het gewenste niveau bereikt, dus deze vraagfactor valt weg.

(GROENE) UITDAGINGEN

Stijgende energieprijzen zorgen in principe voor hogere kasstromen bij de geïntegreerde olie- en gasbedrijven. De Stoxx Europe 600 Oil en Gas subindex noteert mede hierdoor 15 procent hoger dan bij de start van 2018 terwijl de Stoxx 600 Europe over dezelfde periode tegen een negatief rendement aankijkt. Daarbij gingen lagere kapitaaluitgaven gepaard met structurele kostenbesparingen. Samen met de aantrekkelijke prijzen vormde dit een ideale omgeving voor hogere kasstromen.

Toch blijven er nog flink wat uitdagingen over voor de energieondernemingen. De markt verwacht naast omzet- en winstgroei ook royale aandeelhoudersuitkeringen. Daarnaast moet ook de uitstoot van koolstofdioxide (CO₂) sterk omlaag. Dit impliceert bijkomende investeringen in groene energie. De groene en financiële doelstellingen combineren belooft niet eenvoudig te worden, zeker niet als de stijging van de olieprijs begint af te nemen

**SHELL IS EEN
ACHTERBLIJVER
ONDANKS EEN
AANGEKONDIGDE
INKOOP VAN 25
MILJARD EURO
AAN EIGEN
AANDELEN**